

Predikan i Kyrkhults kyrka 2010 av Tobias Bäckström

2 sönd. i advent.

"Guds rike är nära"

Jer 33:14-16

Hebr 10:32-39

Mark 1:14-15

Ps: 109, 655, 100, 423, 106

Tiden är inne, säger Jesus. Det vill säga: nu är det dags! Guds tid är nu, därför kan vi inte skjuta upp saker och ting. Det är nu det gäller! Och tiden är fortfarande inne, även för oss som lever idag. Gud kommer till oss i tiden.

Filosoferna har länge debatterat om tiden är verklig eller inte. En del har menat att tiden bara finns i våra subjektiva upplevelser, en konstruktion, precis som matematiken. Inom andra religioner så har menat att tiden är cyklisk, ett evigt ekorrhjul som vi inte kan ta oss ur utan stor svårighet. Detta har ställts mot den judisk-kristna uppfattningen att tiden är linjär, med en början och ett slut.

Och modern fysik har bekräftat den linjära uppfattningen av tiden och historien. Världsalltet har inte funnits i evighet, den har en början och den kommer också att få ett slut.

Gud har skapat tiden, vi kan lita på att det inte bara är inbillning från vår sida utan en objektiv verklighet. När Gud skapade tiden så var den från början något gott, en gåva till oss. Men som med det mesta så blev även detta korrumpert. Vi har förvanskat den och många upplever att de är fångar under tiden. Trots att tiden kommer till oss i en jämn ström så har vi gjort den till en bristvara. Ibland tror vi till och med att tid är pengar.

Grekiskan har två olika ord för "tid". Det första ordet är kronos. Vi skulle närmast kunna översätta ordet med klocktid. Tiden som vi mäter med timmar, minuter och sekunder. Den tid som de flesta av ser som något negativt, eller som blivit något negativt på grund av syndafallets konsekvenser. En tid som man måste passa. En tid som inte alltid räcker till. En tid som obönhörligt går åt ett håll fast man ibland skulle vilja spola tillbaka den. Men så finns det ett annat ord för tid, som kan vara svår att översätta, nämligen kairos. Kairos syftar inte på den pågående tiden som flyter på i en jämn ström. Kairos syftar på en bestämd tid, en tidpunkt eller ett särskilt tillfälle. Kairos syftar mer på nuet än tiden.

När Jesus säger "Tiden är inne" så är det ordet kairos som han använder. Den tid som var Guds goda gåva till oss, men som vi gjort oss själva fånga under, den tid vill Gud nu transformera till något nytt. När Jesus föddes så blev Gud in i tiden. Han som är av evighet, tidlös och alltid närvarande, han blev en del av tiden, fick ett födelsedatum precis som vi. Och överallt där Gud går in så förvandlas detta, och blir gudomligt.

Tiden är inne. Även ordet "inne" är lite svårt att översätta. Det grekiska ordet betyder uppfylla. Tiden är uppfylld, skulle man kunna säga. Det betyder att i den vanliga kronos-tiden

så har det brutit in något nytt när Gud klev in i historien. Kairos, nuet har blivit fylld av Guds närvaro: Den viktigaste tiden är inte längre kronos utan kairos. Gud har kommit i tiden och förvandlat den. Kronos-tiden kan vi inte göra något åt men numera är kairos fylld av Guds nu: Det finns ingen tid där Gud inte är närvarande.

Barn har en annan upplevelse av tiden än vuxna. Barn, åtminstone små barn, tyngs inte av det förflutna och har inga bekymmer för framtiden. Barn lever i nuet, där är de absolut närvarande. De har ännu inte fått ett korrumpert förhållande till tiden. Ju Jesus säger på ett annat ställe att vi ska bli som barn, och då gäller det säkert också vårt förhållande till tiden.

Gud har gett oss tiden för att vi ska fylla den med det goda. Hur tar då vi vara på tiden? Vad fyller vi den med? Bär vi med oss en massa bråte från det förflutna, som hindrar oss att leva i nuet. Eller grubblar vi över framtiden, istället för att överlåta den i förtröstan till Gud? Vi kan också fylla tiden med aktivitet och projekt som gör att vi aldrig tänker på Gud. Det finns mycket som kan hindra oss från att leva i Guds kairos. Genom att fylla tiden med en massa annat så får helt enkelt Gud inte plats. Men för att vår tid ska förvandlas och bli fylld med hans närvaro så behöver vi avsätta tid för Jesus.

Jesus gick in i vår tid och blev en del av den för att förvandla den. Överallt där Gud går in så fylls det med Guds närvaro. Han blev en del av den historiska tiden, men han vill också bli en del av din personliga tid. Han vill att du ger tid åt honom så att han kan fylla den med sin närvaro.

Även på andra områden så blir det transformerat som Gud går in i. Det gäller även nattvarden, som till synes är vanligt bröd och vin. Men precis som när Jesus gick in i vår kronostid och förvandlade den till kairostid med sin närvaro så har han även förvandlat brödet och vinet med sin närvaro. Det är nu hans kropp och blod som vi får ta emot. Gud kommer till oss i tiden, han är närvarande här i sin kyrka och vi får låta oss fyllas av hans närvaro.